

Den kulan visste var den tog

Av Lennart Gisselman

□ □ Hösten 1976 jagade Bengt Eriksson i Nordmaling med sin tvååriga hund Jack. En dag under jakten fick hunden upp en älgko som blev skjuten av ett angränsande jaktlag.

Stefan, en yngre bror till Bengt, gick in på området där älgen fallit för att hämta hunden. När han kom fram till slaktplatsen fann han Jack samt en annan, äldre hund, som även den ägs av bröderna Eriksson, vid den skjutna älgkon. Jack blödde ur ett sår på halsens vänstra sida men mannen som sköt älgkon förklarade att hundarna råkat i slagsmål varvid Jack fått en bitskada.

Skadan bedömdes inte vara av allvarligare art än att man kunde fortsätta att jaga med hunden under dagen. Senare samma dag sköts en älgdjur på stånd för de båda hundarna. Såret som Jack fått på halsen tycktes inte bekymra honom det minsta.

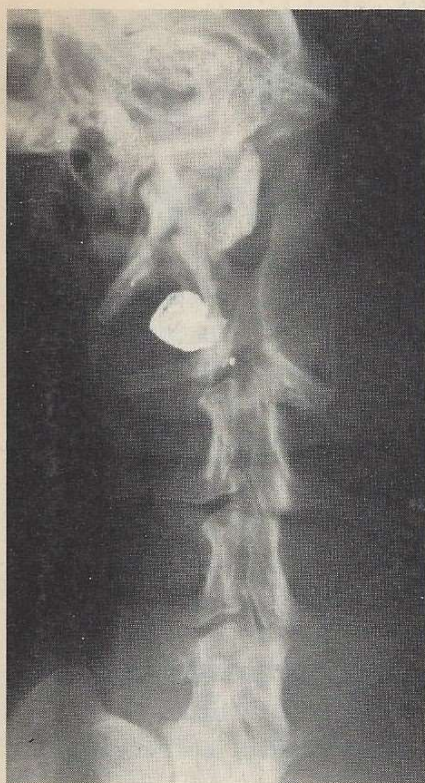
Såret läkte inte

Senare visade det sig att skadan inte läkte varför hunden fick komma under veterinärvård vid djursjukhuset i Umeå. Man misstänkte att en salivcysta orsakade att såret inte läkte.

En tid därefter opererades hunden för samma skada vid Bagarmossens djur-

Veterinär Clas Carlsson med Jack när hunden utskrevs efter den lyckade operationen.

Röntgenbilden visar kulan som sitter vid halskotpelaren samt ingångshålet genom tagguskottet.

sjukhus i Stockholm men utan synbart resultat.

I februari 1981 intogs hunden vid djursjukhuset i Sollefteå för behandling. Men sedan Jack kommit hem visade det sig att även denna behandling varit resultatlös. Nu ansåg Bengt att fallet var hopplöst varför han åkte en "sista gång" till djursjukhuset i Sollefteå för att få hunden avlivad.

Studsarkula i halskotpelaren

En ung veterinär, Clas Carlsson, som själv är intresserad jägare, tog emot Jack. Han frågade: "Ska vi inte försöka en gång till?" Jack fick en nådatid. Han kontraströntgades och då avslöjades orsaken. En halvmantlad älgstudsarkula hade stannat mot halskotpelaren där den suttit i fyra och ett halvt år. Kulan hade först passerat genom ett av halskotpelarens tagguskott.

Hunden sövdes och efter två timmars

arbete lyckades veterinärerna Clas Carlsson och Lars Hofstedt plocka ut kulan.

Tio dagar senare kunde en lycklig hundägare hämta hem sin friska hund. Frågan återstår: Hur kunde hunden överleva?

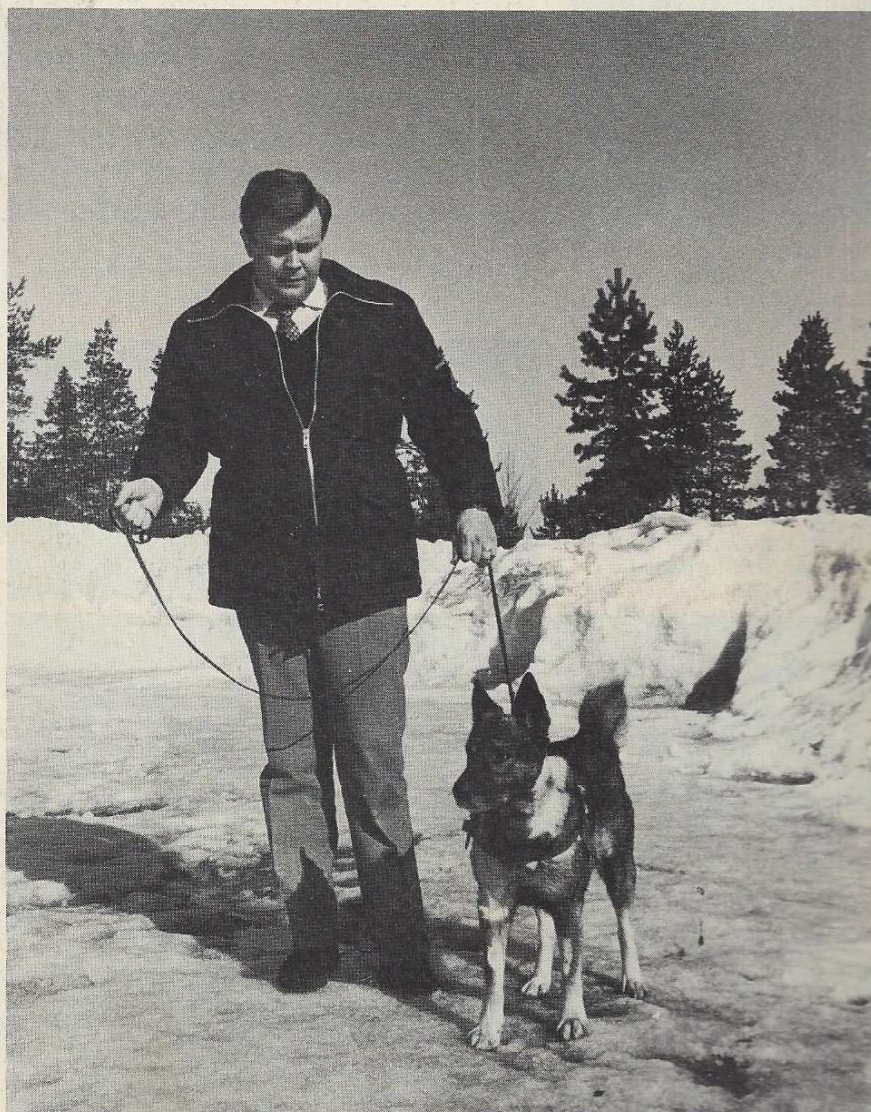
Vid kontroll visade det sig att kulan var av kaliber 30 men vägde endast 7,3 gram. En halvmantlad kula i denna kaliber väger vanligtvis 11,6 gram och man kan märka att delar av den tillplattade blykärnan fattas.

Professor Schantsz som är lärare vid Veterinärhögskolan i Uppsala och bl.a. specialist på skottskador förklarar vid samtal med JJ att kulan måste ha passerat genom ett annat föremål innan den träffade hunden. Han betonar att man

skall misstänka att sårskador som inte läker kan förorsakas av något främmande föremål. Otvivelaktigt hade dock Jack maximal tur som överlevde trots att han träffats i halskotpelaren av en älgstudsarkula.

Nämnas bör att under åren som Jack haft kulan i halsen har han deltagit som vanligt i älgjakten. På jaktprov har han tagit sex pris, dock ingen etta. Efter ca en timma har han i de flesta fall brutit ståndet. Kanske har kulan förorsakat smärta vid skällandet?

Slutligen vill Bengt Eriksson framföra en eloge till veterinär Clas Carlsson som räddade livet på Jack. Bengt hoppas att djursjukhuset i Sollefteå, som varit in-dragningshotat, skall få finnas kvar även i framtiden. ■

En nöjd hundägare Bengt Eriksson har nyss hämtat hem sin friska hund.